

Klausen) udtalte Ønsket om, at Arbejderne paa Københavns Personbanegaard og de øvrige Anlæg, der staa i Forbindelse dermed, maatte blive fremmede saa meget som muligt af Hensyn til den store Arbejdsløshed, for at man derigennem paa en god Maade kunde modarbejde denne og skaffe de mange ledige Hænder noget at bestille. Jeg kan fuldt ud slutte mig til denne Opfordring, thi det er sikkert, at en af de allerbedste Maader at modarbejde Arbejdsløshed paa netop er at skaffe Arbejde. Det ærede Medlem nævned nogle enkelte Arbejder, som han mente kunde tages op, og hvorved man kunde skaffe Plads til en Mængde af de ledige Kræfter. Han nævned blandt andet, at man kunde tage fat paa Hellerup Jernbanestation. Jeg har adskillige Gange her haft Lejlighed til at paapege, hvor nødvendigt det er, at man ikke yenter med at udføre noget af de Arbejder og Udvidelser, som ere paatænkte ved denne Station. Den højtærede Minister har, hver Gang jeg har fremsat dette Ønske om at udvide Stationen saa hurtigt som muligt, henvist til, at han jo var afhængig af de Bevillinger, han havde til hele dette Arbejde, og at han ikke kunde lade gøre noget ved denne Station, foretage disse Udvidelser, før han havde Bevillingerne dertil. Det har den højtærede Minister med en vis Ret kunnet sige; men det forekommer mig, at naar der nu foreligger et Lovforslag om den ganske betydelige Bevilling paa 1,796,000 Kr. til en hel Mængde supplerende, en hel Mængde ny Foranstaltninger, vilde ogsaa en Bevilling hertil være paa sin Plads. Jeg vilde da være den højtærede Minister meget taknemmelig, om han vilde benytte denne udmærkede Lejlighed til at skaffe sig en Bevilling, saaledes at Befolkningen i Hellerup kunde faa en Station, der virkelig var tidssvarende, virkelig var passende og formaals-tjenlig, naar man tager Hensyn til det meget store Antal Passagerer, der benytter denne Station. Som sagt, der er saa meget mere Anledning dertil, som man derved ikke alene skaffede Hellerup en formaals-tjenlig Station — den, de have nu, kan man strengt taget slet ikke være bekendt at byde paa et saa stærkt trafikeret Sted —, men man vilde tillige paa en god og praktisk Maade søge at lindre Arbejds-løsheden, søge at skaffe en Del af de ledige Kræfter, som gaa og intet have at bestille, intet at leve af, et godt Stykke Arbejde i disse for de arbejdsløse frygtelige Tider.

Jeg slutter altsaa med indtrængende

at bede den højtærede Minister om at benytte Lejligheden ved dette Forslags Behandling her i Tinget til at skaffe sig en saadan Bevilling, at Hellerup Station kan udvides hurtigere, end det ellers var paa-tænkt.

Ministeren for offentlige Arbejder (Svend Høgsbro): Jeg har kun Grund til at takke de ærede Talere for den Tilslutning, Forslaget har faaet fra alle Sider. Jeg har jo ikke overhørt, at man ved Siden af Tilslutningen har udtalt sin Beklagelse over, at det har været nødvendigt at komme med en Efterregning paa et saa stort Beløb, som det, her er Tale om, og at man dertil har knyttet Antydninger af, til dels Anker over, at man ikke paa adskillige Punkter i Tide havde forudset, hvad der maatte til, og altsaa havde medtaget Kravene derom allerede i den oprindelige Lov. Jeg tør ikke benægte, at en saadan Anke har været berettiget paa et eller maaske flere af de Punkter, her er Tale om — jeg tør heller ikke bekræfte det —, men jeg maa henstille det til hvert enkelt Medlems egen Overvejelse. Imidlertid tror jeg dog, man kan berolige sig med, at det er og bliver kun en ringe Del af det her omhandlede Beløb, som vedrører Poster, hvor der saaledes kan være Tale om, at man burde have medtaget dem i Loven, der kom for 4 Aar siden. Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) har jo opgjort, hvor meget af det, her er Tale om, der i Virkeligheden kan siges at vedrøre selve Københavns Personbanegaards Forhold, og indenfor den Grænse maa man i alt Fald holde sig, naar man taler om, hvad der burde være forudset ved Loven af 1904. Heller ikke bør man da billigvis glemme, hvad jeg allerede ved Lovforslagets Forelæggelse pegede paa, at det Grundlag, hvorfra man under Forhandlingerne i 1903—04 gik ud, var jo de Konkurrencearbejder, der allerede den Gang vare en 3—4 Aar gamle, saaledes at Forholdene have haft ikke blot de 4 Aar at udvikle sig i, fra 1904 til nu, men ogsaa de forudgaaende 3—4 Aar. I saa langt et Tidsrum kunne Forholdene jo nok forandre sig, kan Trafikken udvide sig, kunne Opfindelser gøres, og Tanker skifte i en saadan Grad, at det i nogen Maade kan begrunde de ny Krav, som her fremsættes.

Hvad angaar de specielle Bemærkninger, der ere fremsatte med Hensyn til enkelte af de i Lovforslagets Bemærkninger omhandlede Punkter, er der kun for mig Anledning til at dvæle ved nogle faa. Naar